การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้าน ความฉลาดทางอารมณ์ 5 องค์ประกอบ และปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ 7 องค์ประกอบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนดอนเมืองทหาร อากาศบำรุง (2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง ปการศึกษา 2550 จำนวน 310 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 250 คน โดยใช้การสุ่มแบบมีระบบ (systematic random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับ การศึกษาในครั้งนี้มี 2 ชุดประกอบด้วย (1) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ 5 องค์ประกอบตามทฤษฎีของโกลแมน เป็นคำถามประเมินค่า 5 ระคับ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .98 และ (2) แบบวัดบุคลิกภาพ 7 องค์ประกอบตามทฤษฎีของ Tellegen and Waller เป็นคำถามแบบประเมินค่าเช่นกัน และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ผู้วิจัยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น (1) สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน-

มาตรฐาน และสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน โพรคัก โมเมนต์ (Pearson product moment) และ (2) สถิติอ้างอิง (inferential statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ถคถอยเชิงพหุ (multiple regression analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1. องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคอนเมืองทหาร อากาศบำรุง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการ ตระหนักรู้ (X_1) ความฉลาดรู้ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (X_2) ความฉลาดทาง อารมณ์ด้านการจูงใจตนเอง (X_3)
- 2. บุคลิกภาพทั้ง 7 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้แก่ ปัจจัยบุคลิกภาพด้านศักยภาพทางบวก (X_6) และ ปัจจัยบุคลิกภาพด้านอารมณ์ทางบวก (X_8)
- 3. ตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุงได้คือ ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการตระหนักรู้ (X_1) ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (X_2) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจตนเอง (X_3) และปัจจัยบุคลิกภาพด้านศักยภาพ ทางบวก (X_6) โดยตัวแปรอิสระดังกล่าว สามารถอธิบายความแปรปรวนของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 53.1 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนคิบคือ

$$Y' = .038 + 1.182 X_1 + .785 X_2 + .967 X_3 + .339 X_6$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานคือ
$$Z' = .540Z_1 + .397 Z_2 + .384 Z_3 + .216 Z_6$$

Using the five factor model of personality and the seven factor model of personality and academic achievement, the researcher investigates (1) the relationship between the emotional quotient and academic achievement of Matthayom Sueksa five students enrolled at Donmuang Thaharn Agard Bumrung School. Additionally, the researcher frames (2) a predictive equation governing the academic achievement of the students under study.

Using the technique of systematic random sampling, the researcher selected a sample population of 250 Matthayom Sueksa five students from a research population of 310 students enrolled at Donmuang Thaharn Agard Bumrung School in the academic year 2007.

Instruments of research used for data collection consisted of two sets described as follows:

(1) Using Daniel Goleman's conceptual framework, the researcher used a form couched at the reliability level of 0.98 containing a five-rating scale to measure the five factor emotional quotient of the subjects under investigation. (2) Using the conceptual apparatus of A. Tellegen and N. Waller, the researcher additionally used a form couched at the reliability level of 0.93 containing a five-rating scale to measure seven personality factors of the subjects being studied.

The researcher used a computer program to analyze the data collected.

(1) The techniques of descriptive statistics used in the analysis of the data were mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient. (2) In respect to the techniques of inferential statistics, the researcher used multiple regression analysis in further analyzing the data collected.

Findings are as follows:

- 1. At the statistically significant level of .05, the emotional quotient factors bearing a positive correlation with the academic achievement of the students under study were the factors of awareness (X_1) , management of one's own emotions (X_2) , and self-motivation (X_2) .
- Of the seven factors of personality, the factors of positive potential
   (X₆) and positive emotion (X₈) were found to bear a correlation with the

academic achievement of the students under study at the statistically significant level of .05.

3. Independent variables allowing the prediction of the academic achievement of the students under study were the emotional quotient in the factors of awareness (X_1) , management of one's own emotions (X_2) , selfmotivation (X_3) , and positive potential (X_6) . These independent variables were determined to be explanatory of variances in academic achievement at the level of 53.1 percent. Thus, the predictive equation was framed in twofold fashion as follows:

The predictive equation in the form of raw score was

$$Y' = .038 + 1.182X_1 + 0.785X_2 + 0.967X_3 + 0.339X_6$$

The predictive equation in the form of standard score was

$$Z' = 0.540Z1 + 0.397Z_2 + 0.384Z_3 + 0.216Z_6$$